

*Лециньський В. П.,**кандидат наук з державного управління,**професор кафедри**Академії державного будівництва*

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ СУБ'ЄКТІВ ПРАВОВІДНОСИН ЩОДО ДОЗВІЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ МІСТОБУДУВАННЯ

Анотація. Стаття присвячена здійсненню систематизації суб'єктів дозвільної діяльності у сфері містобудування, виявленню специфічних зав'язків їх взаємодії як засобу подальшого взаємоузгодження їх компетенції, виробленню пропозицій щодо вдосконалення чинного законодавства. Визначено, що критерієм на пряму реалізації правового статусу необхідно виділяти суб'єктів приватного права та суб'єктів публічного права. Суб'єктами приватного права виступають суб'єкти містобудівної діяльності як отримувачі дозвільних документів. Навіть у разі здійснення будівництва за кошти державного або місцевого бюджету щодо відповідних суб'єктів поширюється правовий режим суб'єктів приватного права. У межах групи суб'єктів публічного права виділено три підгрупи за критерієм об'єкта правовідносин щодо дозвільної діяльності у містобудуванні, у яких вони беруть участь.

До першої підгрупи віднесено суб'єктів організації роботи дозвільних органів у цій сфері шляхом: визначення дозвільних процедур; управління якістю їх реалізації (наприклад, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Національне агентство України з питань державної служби, а також центр надання адміністративних послуг).

До другої підгрупи віднесено суб'єктів, компетенція яких передбачає безпосереднє здійснення діяльності щодо видачі документів дозвільного характеру у сфері містобудування. Доведено, що серед них необхідно виділяти суб'єктів, для яких така діяльність входить до їх основних завдань (Державна сервісна служба містобудування України (Держсервісбуд)) та суб'єктів, для яких така діяльність може бути охарактеризована як додаткова (Державне агентство автомобільних доріг України, за погодженням із відповідними підрозділами Національної поліції України; Державна служба морського та річкового транспорту України; окремі органи місцевого самоврядування, наприклад, відповідні департаменти з питань містобудування чи архітектури виконавчих органів місцевих рад).

Визначено, що сфера містобудування має істотне значення для забезпечення життєдіяльності в усіх інших сферах суспільного життя, а тому видачу дозволів у сфері містобудування суб'єктами публічного адміністрування в інших сферах суспільних відносин варто вважати нормальним явищем. Доведено, що під час вирішення проблематики розподілу компетенції суб'єктів публічного адміністрування щодо здійснення дозвільної діяльності у містобудуванні мають застосовуватись напрацьовані в актуальних наукових дослідженнях критерії розподілу компетенції суб'єктів публічної влади з урахуванням зазначеного.

Ключові слова: систематизація, правовідносини, суб'єкт права, дозвільна діяльність, містобудування.

Постановка проблеми. Актуальні наукові та публіцистичні джерела свідчать про наявність значних проблем здійснення дозвільної діяльності у сфері містобудування. Проявами їх є: затягування із видачею документів дозвільного характеру [1; 2], необґрунтовані відмови у видачі таких документів [3]. Також у окресленій сфері суспільних відносин доволі часто мають місце прояви корупції, що стало причиною обговорень на рівні Кабінету Міністрів України питання ліквідації Державної архітектурно-будівельної інспекції [4]. В окремих випадках, як слушно вказують окремі автори, із законодавчих причин є неможливим повноцінний нагляд за законністю в окремих сферах містобудування та своєчасне реагування на порушення законності [4]. Вагомою причиною такої ситуації називають, зокрема, недостатню систематизованість повноважень як суб'єктів здійснення дозвільної діяльності у сфері містобудування, так і суб'єктів забезпечення законності у цій сфері, з чим стикався й автор у своїх попередніх наукових дослідженнях [5, с. 181; 6, с. 220; 7, с. 56; 8, с. 92]. На сторінках наукових та публіцистичних джерел неодноразово звертається увага на необхідність впорядкування та узгодження повноважень суб'єктів публічної влади у сфері містобудування [5, с. 309; 6, с. 220; 9, с. 47–51].

Попри актуальність такого завдання, сьогодні відсутні публікації, спрямовані на його систематизоване вирішення, а предметом розгляду стають переважно локальні проблемні питання. Це свідчить про комплексний характер окресленої проблеми, необхідність вироблення нового наукового підходу до її вирішення. Такий підхід має гуртуватись передусім на визначених у адміністративно-правовій науці критеріях розмежування компетенції органів публічної влади [10, с. 8–9]. Водночас основою для застосування вказаних критеріїв є визначення власне системи органів публічної влади у цій сфері, з огляду на їхні функції та призначення як основи їх компетенції [11, с. 55–56]. Окреслене завдання може бути вирішене шляхом, зокрема, систематизації таких суб'єктів, яка здатна стати основою для виявлення основоположних зав'язків та напрямів взаємодії між ними. Врахування таких зав'язків у взаємовідносинні із їх призначенням та критеріями розмежування компетенції надасть змогу впорядкувати їх повноваження.

Огляд останніх досліджень і публікацій. Попри тривалу актуальність питання взаємоузгодження компетенції суб'єктів публічної влади у сфері містобудування, систематизація таких суб'єктів не дістала належної наукової уваги. Увага дослідників була зосереджена переважно на питаннях компетенції окремих суб'єктів публічного адміністрування у цій сфері: Кабінет Міністрів України (С.В. Осауленко, 2010 р. [12]); Державна архітектурно-будівельна інспекція України (Р.Є. Савицький, 2016 р.

[13]. У дослідженнях комплексного характеру увагу отримала тематика вдосконалення законодавства у сфері містобудування (О.В. Стукаленко (2017 р.), К.О. Рибак (2018 р.), П.В. П'ятков (2015 р.) та деякі інші, проте питання узгодження компетенції таких суб'єктів, а також їх систематизації як засобу такого узгодження висвітлені поверхово. Необхідно відмітити роботи щодо загальної характеристики дозвільної діяльності суб'єктів публічного адміністрування: адміністративно-правові засади дозвільної діяльності органів публічної адміністрації в Україні (О.В. Джафарова, 2015 р. [14]); дозвільні правовідносини у сфері господарської діяльності та інші правовідносини дозвільного характеру (К.І. Апанасенко, 2017 р. [15]) та деякі інші, в яких детальну характеристику отримали загальні засади здійснення дозвільної діяльності.

Метою статті є здійснення систематизації суб'єктів дозвільної діяльності у сфері містобудування, виявлення специфічних зв'язків їх взаємодії як засобу подальшого взаємоузгодження їх компетенції, вироблення пропозицій щодо вдосконалення чинного законодавства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Відповідно до проголошеного сьогодні сервісного характеру діяльності держави приватна особа займає визначальне місце у правовідносинах, що виявляється як у правозастосуванні, так і у правотворчості. Вказане зумовлює доцільність розгляду суб'єктів правовідносин щодо дозвільної діяльності у сфері містобудування починаючи саме з приватних осіб, на задоволення потреб яких спрямовано цю діяльність – суб'єктів містобудівної діяльності. Відповідно до ч. 2 ст. 4 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17.02.2011 р. № 3038-VI (далі – Закон «Про регулювання містобудівної діяльності») [16] суб'єктами містобудування є: органи публічної влади (органи державної влади та органи місцевого самоврядування), а також юридичні та фізичні особи. Сьогодні містобудування здійснюється переважно фізичними та юридичними особами як суб'єктами приватного права. Навіть у разі здійснення будівництва за кошти державного або місцевого бюджету відповідні суб'єкти все одно виступають як суб'єкти приватного права. У контексті правовідносин дозвільної діяльності їх доцільно об'єднати категорією «заявник» або «суб'єкт господарювання» (абз. 15 ст. 1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» від 06.09.2005 р. № 2806-IV [17]).

Іншою стороною у дозвільних правовідносинах виступає суб'єкт публічної влади, який реалізує у цих правовідносинах свою компетенцію. Поняття компетенції суб'єкта публічної влади може вважатись дослідженим та широкоживаним у сучасній літературі з адміністративного права. Так, поширення набуло визначення компетенції як категорії, що характеризує: положення суб'єкта публічної влади в системі інших суб'єктів (зовнішній аспект); його завдання, мету, предмет видавництва, повноваження (внутрішній аспект) [18, с. 80–82].

Відповідно до положень, що наводяться у науковій літературі стосовно принципів розмежування компетенції суб'єктів публічної влади, можливо виділити наступні керівні критерії такого розмежування: ступінь визначення конституційно-правового статусу систем суб'єктів публічної влади (органів державної влади та органів місцевого самоврядування); правова природа та призначення конкретного суб'єкта публічної влади як керівні критерії визначення його адміністративно-правового статусу; принципи адміністративно-територіального

устрою; територіальні ознаки предмета реалізації компетенції суб'єкта публічної влади; недопустимість дублювання компетенції суб'єктів публічної влади [10, с. 8]. Вказані положення необхідно визнати актуальними і стосовно суб'єктів публічної влади у сфері дозвільної діяльності щодо здійснення містобудування. При цьому перспективними для подальшого врахування постають такі принципи: врахування правової природи конкретного суб'єкта публічної влади у сфері містобудування; недопустимість дублювання компетенції. З іншого боку, усі наведені вище принципи мають застосовуватись у взаємозв'язку. Наведене зумовлює необхідність звернення до наукових напрацювань стосовно систематизації суб'єктів публічної влади.

За критерієм правової природи суб'єктів публічної влади (адміністрування) поділяють на: органи виконавчої влади; органи та суб'єкти місцевого самоврядування; носії (суб'єкти) делегованих повноважень (громадські об'єднання та інші суб'єкти) [18, с. 73].

Аналіз положень, що наводяться у актуальних наукових дослідженнях, а також аналіз чинного законодавства дає підстави для виділення таких суб'єктів виконавчої влади, що здійснюють дозвільну діяльність у сфері містобудування: Державна сервісна служба містобудування України (Держсервісбуд) [19]; Державне агентство автомобільних доріг України, за погодженням із відповідними підрозділами Національної поліції України; Державна інспекція України з безпеки на морському та річковому транспорті, окремі органи місцевого самоврядування (наприклад, відповідні департаменти з питань містобудування чи архітектури виконавчих органів місцевих рад).

Втім, наведеними органами не вичерпується коло суб'єктів публічної влади, реалізація компетенції яких має значення стосовно врегулювання правовідносин у сфері здійснення дозвільної діяльності щодо містобудування. Такий висновок слідує з положень надбань сучасної філософії, теорії права, а також науки державного управління. Так, поширеним є виділення таких ознак категорії «система»: єдність; чітка організація, що полягає у чітко встановленому співвідношенні одних елементів системи стосовно інших [20, с. 415]. При цьому можна вважати усталеними положення щодо взаємовпливу усіх елементів під час функціонування системи. У теорії права, характеризуючи коло гарантій прав людини, виділяють не тільки суто юридичні інститути та засоби (спеціальні гарантії), але й такі, як політичні, соціально-економічні, ідеологічні (загальні гарантії) [21, с. 304–305]. В.Я. Малиновський, характеризуючи коло функцій державного управління, вказує не тільки на власне політико-адміністративні функції, але й на економічні, соціальні, гуманітарні. Так, перші відображають господарсько-організаційну державну діяльність. Другі спрямовані на реалізацію соціальної політики. Гуманітарні функції знаходяться у духовно-інтелектуальній площині [22, с. 210]. Наведені позиції підтверджують тезу про неможливість самостійного функціонування лише певного елемента системи у відриві та незалежно від інших її елементів. Так, реалізація політико-адміністративних функцій неможлива без реалізації інших функцій держави.

Призначенням здійснення дозвільних процедур є запобігання ймовірній шкоді інтересам окремих громадян чи державним інтересам внаслідок здійснення певної, особливої діяльності, що може мати такі наслідки. Іншими цілями доз-

вільних процедур визначено: створення можливостей реалізації суб'єктивних прав у випадках, визначених законом; здійснення контролю за певними видами діяльності. Правовою формою дозвільної діяльності у сфері господарювання називають видачу документу дозвільного характеру [18, с. 203, 350]. Таким чином, поняттям суб'єктів правовідносин щодо дозвільної діяльності у сфері містобудування охоплюються насамперед суб'єкти правовідносин, об'єктом яких є видача документу дозвільного характеру. З іншого боку, у таких правовідносинах бере участь суб'єкт містобудівної діяльності. Втім, таке поняття суб'єктів вказаних правовідносин можна назвати вузьким, оскільки зазначені правовідносини складають тільки один елемент системи правовідносин, завдяки яким дозвільна діяльність здійснюється.

Відповідно до ч.ч. 1, 3 ст. 85 Конституції України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР [23] до повноважень Верховної Ради України належить, зокрема, внесення змін до Конституції України у порядку та випадках, передбачених Конституцією, а також прийняття законів. У сфері містобудування Верховною Радою України прийнято значну кількість законодавчих актів, серед яких одним з найбільш значущих у контексті здійснення дозвільної діяльності у містобудуванні є Закон «Про регулювання містобудівної діяльності». Цей Закон визначає засади управління у цій сфері (ст.ст. 6-9) та засади організаційного забезпечення дозвільної діяльності (ст.ст. 22 – 22-4, 27, 37, 39, 39-1, 41).

О.В. Стукаленко вказує на перспективні проекти нормативних актів Кабінету Міністрів України у сфері містобудування: «Про вичерпний перелік процедур у сфері житлового будівництва», «Про вичерпний перелік робіт у межах смуги відведення автомобільних доріг, які потребують одержання дозвільних документів», «Про затвердження Порядку прийняття органами охорони культурної спадщини рішень про надання дозволів, погоджень і висновків». Крім того, вказується на доцільність прийняття нормативних актів такими органами влади, як Міністерство інфраструктури України (порядок відведення ділянок для будівництва у зонах дії навігаційного обладнання та морських шляхів) та Державна служба автомобільних доріг України (порядок видачі дозволів на розміщення об'єктів, зокрема дорожнього сервісу) [5, с. 111]. Таким чином, система суб'єктів правовідносин щодо дозвільної діяльності має охоплювати собою не тільки суб'єктів відносин, безпосередньо спрямованих на видачу документів дозвільного характеру, але і суб'єктів організації роботи дозвільних органів у цій сфері та суб'єктів визначення дозвільних процедур.

З огляду на актуальні тенденції впровадження європейських стандартів врядування одним з вагомих напрямів є запровадження та вдосконалення систем управління якістю [24, с. 157]. Вказане положення, підняте на обговорення у 2011 році, залишається актуальним і сьогодні. Зокрема, наводяться такі акти Кабінету Міністрів України у цьому напрямі: «Типові завдання, ключові показники результативності, ефективності та якості службової діяльності державних службовців, які займають посади керівників центральних органів виконавчої влади, на 2019 рік» (розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 грудня 2018 року № 1030-р), «Завдання, ключові показники результативності, ефективності та якості службової діяльності державних службовців, які займають посади державних секретарів міністерств, на 2019 рік» (розпорядження Кабінету Міні-

стрів України від 18 грудня 2018 року № 1031-р), «План заходів з реалізації Стратегії реформування державного управління України на 2019–2021 роки» (розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 року № 474-р) [25]. Таким чином, організація роботи дозвільних органів у сфері містобудування включає в себе також управління якістю їх роботи.

Дозвільна діяльність щодо містобудування здійснюється, крім того, суб'єктами владних повноважень в суміжних сферах суспільних відносин, коли це віднесено до їх відання. Так, Державне агентство автомобільних доріг України видає дозволи на розміщення, будівництво споруд, об'єктів дорожнього сервісу, автозаправних станцій, прокладення інженерних мереж та виконання інших робіт у межах смуги відведення автомобільних доріг (пп. 8 п. 4 Положення про Державне агентство автомобільних доріг України від 10.09.2014 р. № 439 [26]). О.В. Стукаленко вказує на компетенцію також Міністерства інфраструктури України [5, с. 111]. Отже, окремою групою суб'єктів правовідносин щодо дозвільної діяльності у містобудуванні необхідно визначити суб'єктів публічної влади, компетенція яких є дотичною до сфери містобудування та передбачає видачу відповідних дозвільних документів.

Відповідно до визначення адміністративної послуги як результату здійснення владних повноважень суб'єктом надання такої послуги (п. 1 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про адміністративні послуги» від 06.09.2012 р. № 5203-VI [27]) видача дозволу охоплюється поняттям адміністративної послуги. Адміністративна послуга надається безпосередньо суб'єктом її надання або через центр надання адміністративних послуг (далі – ЦНАП) (ч. 1 ст. 9 вказаного Закону). Втім, суб'єктом надання адміністративної послуги, а тому й суб'єктом правовідносин щодо дозвільної діяльності, залишається саме суб'єкт надання адміністративної послуги, а не ЦНАП. Але ЦНАП постає суб'єктом інших організаційних відносин щодо здійснення дозвільної діяльності, що спрямовані на досягнення максимальної зручності для заявника під час отримання адміністративної послуги [28, с. 51–52]. Таким чином, до суб'єктів організаційних правовідносин щодо дозвільної діяльності у містобудуванні необхідно віднести центр надання адміністративних послуг.

Висновки. Отже, за критерієм напрямку реалізації правового статусу необхідно виділяти суб'єктів приватного права та суб'єктів публічного права. Суб'єктами приватного права виступають суб'єкти містобудівної діяльності як отримувачі дозвільних документів. Навіть у разі здійснення будівництва за кошти державного або місцевого бюджету щодо відповідних суб'єктів поширюється правовий режим суб'єктів приватного права.

У межах групи суб'єктів публічного права необхідно виділити три підгрупи за критерієм об'єкта правовідносин щодо дозвільної діяльності у містобудуванні, у яких вони беруть участь.

До першої підгрупи варто віднести суб'єктів організації роботи дозвільних органів у цій сфері шляхом визначення дозвільних процедур та управління якістю їх реалізації (наприклад, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Національне агентство України з питань державної служби, а також центр надання адміністративних послуг).

До другої підгрупи варто віднести суб'єктів, компетенція яких передбачає безпосереднє здійснення діяльності щодо

видачі документів дозвільного характеру у сфері містобудування. Серед них необхідно виділяти суб'єктів, для яких така діяльність входить до їх основних завдань (Державна сервісна служба містобудування України (Держсервісбуд)) та суб'єктів, для яких така діяльність може бути охарактеризована як додаткова (Державне агентство автомобільних доріг України, за погодженням із відповідними підрозділами Національної поліції України; Державна служба морського та річкового транспорту України; окремі органи місцевого самоврядування, наприклад, відповідні департаменти з питань містобудування чи архітектури виконавчих органів місцевих рад).

Сфера містобудування має істотне значення для забезпечення життєдіяльності в усіх інших сферах суспільного життя, а тому видачу дозволів у сфері містобудування суб'єктами публічного адміністрування в інших сферах суспільних відносин варто вважати нормальним явищем. Під час вирішення проблематики розподілу компетенції суб'єктів публічного адміністрування щодо здійснення дозвільної діяльності у містобудуванні мають застосовуватись напрацьовані в актуальних наукових дослідженнях критерії розподілу компетенції суб'єктів публічної влади з урахуванням зазначеного.

Література:

- ДАБІ надала дозвіл на початок будівництва мостів-довгобудів у Запоріжжі – Укравтодор. *Економічна правда*. URL: <https://www.epravda.com.ua/news/2020/04/10/659249/> (дата звернення: 20.10.2020).
- Брикало Ю. Мораторій на видачу дозволів ДАБІ на будівництво з 31.03.2020? // DREAMDIM. URL: <https://dreamdim.ua/tu/moratorij-na-vudachu-dozvoliv-dabi/> (дата звернення: 18.10.2020).
- За формальні помилки в документах більше не відмовлятимуть у видачі дозволів на будівництво // LIGA360. URL: https://buh.ligazakon.net/ua/news/193083_za-formaln-pomilki-v-dokumentakh-blshe-ne-vidmovlyatimut-u-vidach-dozvolv-na-budvnytstvo (дата звернення: 18.10.2020).
- Уряд назвав строки завершення реформи ДАБІ // UA.NEWS. <https://ua.news.ua/pravytelstvo-nazvalo-sroky-zavershenyua-reformy-gasy/> (дата звернення: 15.10.2020).
- Стукаленко О.В. Адміністративно-правове забезпечення будівельної галузі : монографія. Київ : Центр учбової літератури, 2017. 376 с.
- Рибак К.О. Містобудівна діяльність як об'єкт адміністративно-правового регулювання : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2018. 275 с.
- Будівельне право: проблеми теорії і практики. Зб. наук. пр. Вип. III. Матеріали Третьої наук.-практ. конф., (Київ, 4 грудня 2019 р.) / Мін-во освіти і науки України, Київ. нац. ун-т будівн. і архіт-ри та ін. Київ-Тернопіль : «Бескиди», 2019. В 2-х ч. Ч. 1. 231 с.
- Лещинський В.П. До питання визначення предмету адміністративно-правового регулювання у сфері містобудування: історичний аспект. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Юриспруденція»*. 2019. № 41.
- Дозвільна система / Концепція публічного управління у сфері містобудівної діяльності. Збірник аналітичних матеріалів. Київ, 2019. 369 с. URL: <http://www.vin.gov.ua/images/doc/vin/dep-dmba/news/Conc.pdf> (дата звернення: 20.10.2020).
- Георгієвський Ю. До питання визначення критеріїв розмежування компетенції органів державної виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. *Віче*. 2014. № 14. С. 6–9. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/viche_2014_14_3 (дата звернення: 15.10.2020).
- Тихомиров Ю.А. Теория компетенции. Москва, 2001. 355 с.
- Осауленко С.В. Адміністративно-правовий статус Кабінету Міністрів України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Нац. ун-т «Одеська юридична академія». Одеса, 2010. 19 с.
- Савицький Р.С. Адміністративний примус в діяльності Державної архітектурно-будівельної інспекції України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харк. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2016. 20 с.
- Джафарова О.В. Дозвільна діяльність органів публічної адміністрації в Україні: адміністративно-правові засади : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Харк. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2015. 39 с.
- Апанасенко К.І. Дозвільні правовідносини у сфері господарської діяльності та інші правовідносини дозвільного характеру. *Економіка та право*. № 3 (48), 2017. С. 16–26.
- Про регулювання містобудівної діяльності: Закон України від 17.02.2011 р. № 3038-VI. *Офіційний вісник України*. 2011 р., № 18, стор. 131, стаття 735, код акта 55190/2011.
- Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності: Закон України від 06.09.2005 № 2806-IV. *Офіційний вісник України* офіційне видання від 14.10.2005 – 2005 р., № 39, стор. 31, стаття 2429, код акта 33925/2005).
- Галуцько В., Діхтієвський П., Кузьменко О., Стеценко С. *Адміністративне право України*. Повний курс : підручник. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2018. 446 с.
- Про ліквідацію Державної архітектурно-будівельної інспекції та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України: постанова Кабінету Міністрів України від 13.03.2020 р. № 218. *Офіційний вісник України* офіційне видання від 03.04.2020 – 2020 р., № 26, стор. 52, стаття 966, код акта 98602/2020.
- Философский энциклопедический словарь. Москва : ИНФРА-М, 2003. 576 с.
- Теорія держави і права / за ред. О.В. Петришина. Харків : Право, 2015. 368 с.
- Малиновський В.Я. Державне управління: навч. посіб. Київ: Атіка, 2003. 576 с.
- Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України* офіційне видання від 23.07.1996 – 1996 р., № 30. Ст. 141.
- Стандарти європейського врядування : навч. посіб. / за ред. І. А. Грицяка. Київ : НАДУ, 2011. 184 с.
- Попереднє обстеження системи управління якістю в органах виконавчої влади – 2019 // Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу. URL: <https://cutt.ly/FgmbvGo> (дата звернення: 20.10.2020).
- Положення про Державне агентство автомобільних доріг України від 10.09.2014 р. № 439. *Офіційний вісник України* офіційне видання від 26.09.2014 – 2014 р., № 75, том 3, стор. 2327, стаття 2128, код акта 73942/2014.
- Про адміністративні послуги: Закон України від 06.09.2012 № 5203-VI. *Офіційний вісник України* офіційне видання від 15.10.2012 – 2012 р., № 76, стор. 44, стаття 3067, код акта 63650/2012.
- Адміністративні послуги: стан і перспективи реформування. Збірник матеріалів / Тимошук В.П., Добрянська Н.Л., Курінний О.В., Школьнік С.О. та ін.; за ред. Тимошука В.П., Курінного О.В. Київ, 2015. 428 с.

Leshchynsky V. Systematization of the subjects of legal relations on the permissibility of activity and sphere of urban planning

Summary. The article is devoted to the systematization of the subjects of permitting activities in the field of urban planning, the identification of specific ties of their interaction as a means of further coordination of their competence,

the development of proposals to improve existing legislation. It is determined that the criterion of the direction of realization of the legal status is necessary to allocate subjects of private law and subjects of public law. The subjects of private law are the subjects of urban planning activities as recipients of permits. Even in the case of construction at the expense of the state or local budget, the legal regime of private law entities applies to the relevant entities. Within the group of subjects of public law, there are three subgroups according to the criterion of the object of legal relations in relation to permitting activities in urban planning, in which they participate.

The first subgroup includes the subjects of the organization of work of permitting bodies in this area by in particular: definition of permitting procedures; quality management of their implementation (for example, the Verkhovna Rada of Ukraine, the Cabinet of Ministers of Ukraine, the National Agency of Ukraine for Civil Service, as well as the center for the provision of administrative services).

The second subgroup includes entities whose competence involves the direct implementation of activities for the issuance of permit documents in the field of urban planning. It is proved that among them it is necessary to distinguish subjects for

which such activity is included in their main tasks (State Service for Urban Development of Ukraine (Derzhservisbud)) and subjects for which such activity can be characterized as additional (State agency of highways of Ukraine, in agreement with the relevant units of the National Police of Ukraine, the State Maritime and River Transport Service of Ukraine, individual local governments, such as the relevant departments of urban planning or architecture of the executive bodies of local councils).

It is determined that the sphere of urban planning is essential for ensuring life in all other spheres of public life, and therefore the issuance of permits in the field of urban planning by public administration entities in other spheres of public relations should be considered a normal phenomenon. It is proved that in solving the problem of distribution of competence of subjects of public administration concerning realization of permitting activity in town-planning the criteria of distribution of competence of subjects of public power developed in actual scientific researches should be applied taking into account the specified.

Key words: systematization, legal relations, subject of law, permitting activity, urban planning.